

Επιμέλεια Γιώργος Χατζηβασίλης

## ΤΑ ΜΑΘΑΤΕ ΤΑ ΝΕΑ;



Η ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ ΣΤΙΣ ΓΕΙΤΟΝΙΕΣ ΤΟΥ ΣΙΔΝΕΪ!

# «Φασισμός, ο απόλυτος εχθρός της πατρίδας»

**Α**ν κρίνω από τα τηλεφωνήματα, πολλοί συμπαρτικοί ανησύχησαν από την οργανωμένη εμφάνιση Χρυσουγιδών σε γειτονίες του Σίδνεϊ, όπου μοίραζαν εφημερίδες της Χρυσής Αυγής.

Δεν καταλαβαίνω αυτές τις ανησυχίες, όπως δεν καταλαβαίνω τη δραστηριοποίηση των χρυσουγιδών στο Σίδνεϊ.

Ομολογώ ότι δεν ανησυχώ καθόλου από την εμφάνιση των Χρυσουγιδών σε ελληνικά μαγαζιά, που καλώς δεν τους πέταξαν έξω και να δημιουργηθούν επεισόδια που θα μάς έβλαπταν σαν εθνότητα. Εξάλλου, υπάρχουν πολλές ομάδες φασιστών στην Αυστραλία που βασικά φυτοζωούν και άλλη μια ακόμη ελληνική τέτοια οργάνωση δεν πρόκειται να ανατρέψει τις ισορροπίες. Οι Χρυσουγίτες χάνουν τον καιρό τους, γιατί στην Αυστραλία δεν υπάρχει μέλλον, ούτε για τους αριστεριστές, ούτε για τους φασίστες. Η δημοκρατία καλά κρατεί στην χώρα μας, αν και δεν πρέπει να επαναπαυόμαστε επειδή το θεωρούμε δεδομένο. Η έξαρση της ακροδεξιάς στην Ευρώπη είναι σύμπτωμα της οικονομικής κρίσης, που μέχρι τώρα έχουμε αποφύγει στην Αυστραλία. Εδώ που τα λέμε, ευτυχώς που υπάρχει η Πολίν Χάνσον σαν ανάχωμα στη φασιστική επέλαση για να εκφράζει τους εθνικιστές που διαφωνούν με τα κόμματα εξουσίας, χωρίς ή ίδια να είναι συνειδητή φασίστρια.

Αλλά και η ευφυέστατη, Μαρίν Λεπέν, που δεν θα την ταυτίσω με τον Μπαχλιολάκο και τον Κασιδιάρη, ή την Χάνσον, έχει αντιληφθεί ότι τα φασιστικά συνθήματα την έχουν βλάψει πολιτικά. Αφού εκπαραθύρωσε τον φασίστα πατέρα της, ήδη μιλάει για αλλαγή πορείας, ακόμη και αλλαγή ονόματος του Εθνικού Μετώπου, για να αναβαπτί-

στεί σε συντηρητικό κόμμα με στόχο τις εκλογές του 2022.

Είναι ανόητο να συγκρίνει κάποιος την Λεπέν ή και την δικιά μας Χάνσον με τους φουσκωτούς της Χρυσής Αυγής, που έχουν υιοθετήσει χιτλερικά σύμβολα και τη χιτλερική φιλοσοφία.

Επί τού προκειμένου, ο αρθρογράφος, Μαλούκος Γεώργιος Π., έγραψε στο «Βήμα» της Αθήνας πολύ ενδιαφέρον κείμενο με τον τίτλο που... δανείστηκα για το σημερινό άρθρο «Φασισμός, ο απόλυτος εχθρός της πατρίδας», στο οποίο μεταξύ άλλων αναφέρει:

«Οποιος αγαπά αυτή την πατρίδα, όποιος συγκινείται όταν ακούει τον ύμνο της και βλέπει τη σημαία της να κυματίζει, όποιος νιώθει περήφανος για την ιστορία, για του αγώνες και τα επιτεύγματα των προγόνων του κι όποιος θέλει η Ελλάδα να σταθεί ξανά στα πόδια της και να μην βυθιστεί ακόμα πιο βαθιά στην καταστροφή, πρέπει να αντιληφθεί μια θεμελιώδη αλήθεια που δεν μπορεί να διαστρέφεται άλλο από τους ψευδοπροφήτες των κλεμμένων ιδανικών: Δεν υπάρχει μεγαλύτερη, πιο ανυπόστατη και πιο επικίνδυνη απάτη από τον ισχυρισμό ότι ο φασισμός είναι δήθεν πατριωτισμός: όχι μόνον δεν βοηθά την πατρίδα, αλλά συμβάλει αποφασιστικά στην καταστροφή της. Και εν προκειμένω δεν πρόκειται απλώς για οικονομική, αλλά για ολική καταστροφή. Οποιος νοιάζεται για την Ελλάδα πρέπει να γνωρίζει ότι καταφεύγοντας σε αυτόν βοηθά ενεργά στη διάλυσή της. Μην ακούτε λοιπόν τα ψευδοκηρύγματά του: δεν είναι αυτό που λένε. Είναι το ακριβώς αντίθετο.

Ιστορικά, ο φασισμός είναι άμεσα συνδεδεμένος με τις μεγαλύτερες εθνικές καταστροφές: όχι μόνον στην Ελλάδα, αλλά απ' όπου κι αν πέρασε ξεκίνησε με

την υπόσχεση μιας μεγάλης και δυνατής πατρίδας και κατέληξε πάντοτε να την οδηγήσει σε θρήνους και ερείπια: αυτά έκανε στη Μεσοπολεμική Ιταλία, όπως, πολύ περισσότερο, ο ναζισμός στη Γερμανία, αυτά έκανε στην Ισπανία, αλλά, ακόμα πιο πρόσφατα στην Ελλάδα και την Κύπρο, όταν οδήγησε στη μεγαλύτερη εθνική ήττα από το 1922 και μετά. Η δήθεν πατριωτική χούντα ήταν εκείνη που έφερε τη μεγάλη εθνική καταστροφή.

Πολιτικά, ο φασισμός τρέφεται και απλώνεται από το αίμα. Ποιο αίμα; Μα φυσικά το αίμα των Ελλήνων. Ζει από το διχασμό και για το διχασμό. Σπέρνει το μίσος απ' όπου κι αν περάσει. Ανθρωποι που δεν έχουν τίποτα να μοιράσουν μεταξύ τους, γίνονται μέσα από το κήρυγμά του εχθροί αίματος. Τα αδέρφια παύουν να είναι αδέρφια, οι φίλοι παύουν να είναι φίλοι, οι γείτονες γίνονται ορκισμένοι εχθροί. Είναι δυνατόν να υπάρχει άνθρωπος που αγαπά την πατρίδα του και να το δέχεται;

Ως προς τη διεθνή υπόσταση της χώρας, ο φασισμός της κλείνει όλους τους δρόμους, την καθιστά ένα νησί λεπρών μέσα σε ένα κόσμο που την απομονώνει. Οσο αυτός θα μεγαλώνει, τόσο η Ελλάδα θα συρρικνώνεται, θα χάνει τη σημασία της, θα στοχοποιείται στη διεθνή συνείδηση και φυσικά θα βλέπει τους όποιους επιθετικούς γείτονές της να τρίβουν τα χέρια τους, έτοιμους να εισπράξουν εις βάρος της από όλα αυτά, όπως έκαναν αν ο τόπος πάρει τέτοιο δρόμο. Αν λοιπόν αγαπάτε την πατρίδα, μην τους ακούτε. Λένε ότι την υπηρετούν, αλλά είναι οι χειρότεροι, οι απόλυτοι εχθροί της. Πώς όμως φτάσαμε ως εδώ, ο φασισμός να μας χτυπά την πόρτα και η Ελλάδα να ακροβατεί πλέον με το χάος της βίας και

της πολιτικής ανωμαλίας;

Αυτά δεν ήρθαν τελικά από το ίδιο το χρέος, που τόσο πολύ διάφοροι φοβόντουσαν, αλλά από τη διαχείρισή του, με την αδιανόητη επιμονή της Γερμανίας και της μαριονέτας τους, των Βρυξελλών. Και από την ταυτόχρονη αδυναμία του πολιτικού συστήματος να τους πει «όχι». Η πολιτική αυτή μας έφτασε στο χείλος του γκρεμού και ουδείς γνωρίζει αν σήμερα το πρωί, ή αύριο το μεσημέρι, σε μία εβδομάδα ή σε ένα μήνα, θα καθεί ολοκληρωτικά ο έλεγχος στη χώρα και η Ελλάδα θα μπει για τα καλά στον κύκλο του αίματος. Κανείς δεν μπορεί να προβλέψει, πολύ περισσότερο, να διασφαλίσει για το σιδήποτε. Μας είπαν ότι πρέπει να πάρουμε αυτό το δρόμο για να σωθούμε: για να πληρώνονται οι μισθοί και οι συντάξεις, για να έχουμε πετρέλαιο, για να μην διαλυθεί η κοινωνία και η χώρα. Κι όμως, όπως ήταν προδιαγεγραμμένο, έγινε το αντίθετο: η διάλυση επήλθε ήδη και οδηγεί για σε φασιστική επέλαση, διχασμό και οσμή εμφυλίου.

Το μόνο που πρέπει και μπορεί να γίνει, και πρέπει να γίνει τώρα, είναι να σταματήσει αυτή η πολιτική που τροφοδοτεί το φασισμό στην Ελλάδα. Η πείνα, η ανεργία, η φτώχεια, η απελπισία, αλλά και η προσβολή της έννοιας πατρίδα, που επιτρέπει την αισχρή καπήλευσή της, αυτοί είναι οι σύμμαχοι και οι τροφοδοτές του φασισμού που τώρα απειλεί όχι απλώς τη δημοκρατία, αλλά συνολικά τη χώρα. Σε ποια Ελλάδα θα εμφανιστούν πλέον την επόμενη Δευτέρα οι δανειστές να απαιτήσουν νέα μέτρα;»

Εγώ θα έλεγα άστε τους Χρυσουγίτες να χάνουν τον καιρό τους μοιράζοντας φυλλάδες τους, γιατί ξέρουμε πολύ καλά πού θα καταλήξουν!